Ankenævnet for Forsikring

Den 21. januar 2015 blev i sag nr. 86489:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har ydet pro rata erstatning for en anmeldt personskade, samt over den måde, hvorpå erstatningen er beregnet.

Selskabet har henvist til fareforøgelse på grund af ændret beskæftigelse, og at klageren ikke som foreskrevet i forsikringsbetingelserne har givet selskabet meddelelse herom.

I klageskemaet med tillæg af 20/7 2014 til nævnet fremgår det bl.a.:

> ”Baggrund
>
> Jeg startede som politielev på Politiskolen i august måned 2006. Cirka en måned senere nærmere bestemt 8. september 2006 kom jeg til skade ifm. en idrætslektion. Skaden affødte et kraftigt lændehold, som viste sig at være særdeles svært (delvist umuligt) at kurere. På anbefaling fra bl.a. den ansvarlige idrætslærer på Politiskolen, anmeldte sidstnævnte episoden som en arbejdsulykke 2. november 2011 (bilag 3). Der blev endvidere udarbejdet et såkaldt ’elevreferat’ samt en notits omkring episoden (bilag 4).
>
> Umiddelbart herefter rettede jeg telefonisk henvendelse til mit forsikringsselskab Codan for at høre, hvordan jeg skulle forholde mig ift. min private ulykkesforsikring, hvis det skulle vise sig at blive relevant. Jeg fik i den sammenhæng at vide, at jeg for at undgå unødigt arbejde blot skulle vente med at indgive en skadeanmeldelse til Codan, indtil sagen var blevet afgjort af Arbejdsskadestyrelsen, da Codan havde brug for denne afgørelse, for at kunne vurdere sagen nærmere. Grundet et særdeles uheldigt sagsforløb valgte Politiforbundet medio 2008 at udpege en advokat til at bistå mig med sagen. Advokaten blev … [advokat 1] fra advokatfirmaet … . … [Advokat 1] valgte at inddrage Codan tættere i sagen (bilag 5) for at sikre, at de fik bedre forståelse for den særdeles lange og fejlbehæftede sagsbehandling samt vished for, at vi gjorde alt hvad vi kunne for at fremskynde sagen.

Efter et særdeles langt og fejlbehæftet sagsforløb både internt i politiet og hos Arbejdsskadestyrelsen, blev sagen efter gentagne klager endelig afgjort 11. juli 2011 (bilag 6). Som det fremgår af afgørelsen anerkendte Arbejdsskadestyrelsen afslutningsvist, at jeg havde et varigt mén, som blev vurderet til 5 %. …

… [Advokat 1] fremsendte straks afgørelsen til Codan. I starten af august havde Codan endnu ikke reageret herpå, hvorfor jeg fremsendte en e-mail 4. august 2011 for at bede om en status på sagen (bilag 7). Codan undlod fortsat at svare, hvorfor jeg fremsendte endnu en e-mail 11. august 2011 (bilag 8). 15. august 2011 reagerede Codan ved fremsendelse af et brev dateret samme dag (bilag 9). Som det fremgår af brevet, udbetales der en erstatning, som beregnes ud fra en forsikringssum på kr. 660.000. Dette beløb kunne jeg umiddelbart ikke genkende, hvorfor jeg rettede henvendelse til Codan for at få en forklaring (bilag 10). Dagen efter dvs. 16. august 2011 svarede Codan mig tilbage per e-mail. Af svaret fremgår det, at Codan på eget initiativ havde nedsat forsikringssummen fra kr. 1.000.000 til kr. 660.000, med den begrundelse, at jeg på skadetidspunktet var registreret hos Codan som havende kontorarbejde. E-mailen var foruden skadesbrevet (vedlagt som bilag 9) vedhæftet et par filer vedr. en tidligere korrespondance, jeg havde haft med Codan, hvor jeg gør opmærksom på, at ændringen foretaget af Codan ikke var korrekt, da jeg ikke var ansat i politiet længere, men derimod i … . …

Efter en telefonsamtale med Codan, forstod jeg de nærmere konsekvenser af deres egenhændige ændringer, hvilket jeg blev ret chokeret over. Jeg ringede derfor til … [advokat 1], som efter vores dialog rettede henvendelse til Codan hhv. 16. august og 17. august 2011 og gjorde opmærksom på, at vi var uenige i deres afgørelse i sagen (bilag 12). Den 19. august 2011 sendte jeg en supplerende e-mail til Codan for endnu engang at gøre skriftligt opmærksom på, at Codan selv ved en tidligere lejlighed, havde informeret mig om, at der ikke skulle foretages nogen ændringer i relation til mit erhverv, så længe jeg var på det indledende skoleophold på politiskolen dvs. PG I, da et skoleophold af den karakter risikomæssigt var at sidestille med kontorarbejde. Jeg skulle dog meddele Codan, når jeg startede på PG II perioden, da dette var kategoriseret i en anden risikogruppe, da PG II opholdet er en slags praktikophold på en politistation, hvorfor man i flere sammenhænge fungerer som ordinær politibetjent. Telefonsamtalen med Codan fandt sted i august måned 2006 kort tid efter min start på Politiskolen, da jeg/vi på et introduktionsmøde hos Politiforbundet blev informeret omkring vigtige forsikringsforhold herunder også vigtigheden af at have en god og dækkende ulykkesforsikring, hvilket man i øvrigt med fordel kunne tegne hos Popermo forsikringsselskab. Efter informationsmødet ringede jeg til Codan, for at drøfte mine personlige forsikringsforhold herunder min ulykkesforsikring samt muligheden for at opretholde nogle attraktive priser, da jeg påtænkte at melde mig ud af mit daværende fagforbund DJØF, for at melde mig ind i Politiforbundet (bilag 13). Alternativt var jeg jo netop blevet informeret om, at jeg med fordel kunne flytte en række af mine forsikringer til Popermo.

… [advokat 1] valgte at forlade sit job hos … i januar måned 2012, hvorfor min sag blev overtaget af advokat … [advokat 2] hos samme selskab. Efter [advokat 2] … havde haft lejlighed til at sætte sig ind i sagen, havde vi en telefonisk dialog omkring situationen med Codan. … [advokat 2] var enig i … [advokat 1] vurdering af sagen, hvorfor han rettede fornyet henvendelse til Codan 30. marts 2012 (bilag 14). Af Codans svar herpå fremgår det, at de ikke er villige til at ændre på deres afgørelse, med mindre at jeg kan oplyse dato/tid samt navnet på den Codan medarbejder, som jeg talte med tilbage i august måned 2006 (bilag1). Jeg kan af gode grunde ikke komme det nærmere, end at det var i august (formentlig medio) måned 2006 og at det var en kvindelig medarbejder, som jeg talte med, hvilket Codan altså ikke er tilfredse med.

Klage

Jeg selv samt de advokater, som jeg har haft til at bistå med sagen, er ikke enig i Codans endelige afgørelse, hvorfor jeg hermed tillader mig at påklage denne til Ankenævnet for Forsikring.

Indledningsvist skal det fremhæves, at jeg ikke har undladt at gøre Codan opmærksom på, at jeg startede på politiskolen jf. det ovenfor anførte. Grundet forespørgselens karakter fandt jeg det på daværende tidspunkt både oplagt og naturligt at rette telefonisk henvendelse til Codan. Den kvindelige medarbejder jeg talte med, diskuterede i løbet af samtalen mit nye erhvervsforhold i relation til min ulykkesforsikring med en kollega, mens jeg ventede i røret. Da hun returnerede til mig, var hendes feedback som anført tidligere, at da den første periode af politiuddannelsen dvs. PG I udelukkende var en skoleperiode, var perioden risikomæssigt at sidestille med kontorarbejde, hvorfor der først skulle foretages en ændring af mit erhverv ifm. PG II opholdet, hvor man får udleveret politiskilt samt pistol og fungerer som ordinær politibetjent i flere henseender.

Det virkede for mig både logisk og naturligt, hvorfor jeg ikke udbad mig en skriftlig bekræftelse eller lignende. Vi er uenig i den Codans implicitte påstand om, at PG I skoleopholdet indeholder en væsentlig fareforøgelse i forsikringsaftalelovens forstand. Endvidere gør vi opmærksom på, at ulykken indtræf ifm. en almindelig gymnastisk øvelse, som altså ikke har noget direkte at gøre med politiarbejdet.

Da Codan tilbage i starten af 2009 på eget initiativ ændrede min erhvervsangivelse i min ulykkesforsikring, anføres 'politiassistent' som nyt erhverv, da Codan fortsat var af den opfattelse, at jeg var ansat i politiet, hvilket ikke var korrekt (jf. bilag 11). Betegnelsen 'politiassistent' bruges af åbenlyse grunde ikke for politielever på prøve under PG I forløbet. Først efter eleverne består eksaminerne, der afslutter PG I, får de politiskilt og eget våben udleveret mhp. at indgå i en nærmere planlagt tjenesteturnus på en politistation under PG II forløbet. Dette virke kan i visse sammenhænge med rette sidestilles med et 'politiassistent' virke, men dette kan på ingen måder konkluderes om PG I forløbet, hvorfor Codans indledende vurdering afgivet til mig telefonisk i august måned 2006 objektivt set virker både logisk, naturlig og retvisende.

Under telefonsamtalen med Codan blev DJØF rabatsatsen ligeledes bekræftet, uagtet at jeg agtede at opsige mit medlemskab hos DJØF for at skifte til Politiforbundet. Dette blev ej heller bekræftet skriftligt af Codan, men blev i praksis realiseret uden problemer. Det forekommer os derfor besynderligt, hvis der hos Codan ikke findes en slags sagslog, som telefoniske aftaler med Codans kunder anføres i. Vi har uden held bedt Codan om at fremlægge en sådan tidligere.

Selv hvis det lykkes Codan at benægte ovenstående aftale, er vi fortsat af den opfattelse, at den anvendte forsikringssum på 660.000 kr. er forkert. Dette skyldes, at Codan modsat mange andre forsikringsselskaber i deres forsikringsbetingelser har undladt at anføre en specifik frist for meddelelse af ændret erhverv. Det er ej heller angivet, at dette skal ske 'straks', 'hurtigst muligt' eller lignende efter et nyt job er påbegyndt. I forsikringsbetingelsernes punkt 21 står det anført, at forsikringstageren skal underrette Codan om jobskifte, men der er som nævnt ikke anført en specifik frist herfor. Derfor er vi af den opfattelse, at formuleringen levner forsikringstageren en vis frist for underretning. Da ulykken sker blot ca. 5 uger efter starten på politiskolen, er det vores opfattelse, at 'underretningsfristen' ikke er overskredet i det konkrete tilfælde. Hvis det havde været magtpåliggende for Codan at få besked

før, samtidig med eller straks efter et jobskifte, burde Codan i lighed med andre forsikringsselskaber have anført det eksplicit i deres forsikringsbetingelser. Et tvivlsspørgsmål af nærværende karakter bør jf. koncipistreglen fortolkes imod Codan, da det jo er dem, der har affattet forsikringsbetingelserne.

Hvis Ankenævnet for Forsikring mod forventning undlader at tillægge de ovenfor anførte påstande nogen værdi, er det vores opfattelse, at beregningen af erstatningsudbetalingen skulle være foretaget på en anden måde. Det er vel næppe usandsynligt, at forsikringssummen i en ulykkesforsikring tegnet af en politiassistent kan udgøre 1.000.000 kr. eller mere. I bekræftende fald ville konsekvensen vel blot have været, at den løbende forsikringspræmie havde været en smule højere. Derfor virker det logisk og rationelt, hvis en reduceret erstatning i det konkrete tilfælde havde været 5 % af den anførte forsikringssum (1.000.000 kr.) dvs. 50.000 kr. fratrukket den akkumulerede difference mellem den i perioden opkrævede præmie samt den præmie, som ville have været gældende, hvis præmien havde været fastsat ud fra en efter vores mening fejlagtige klassificering som 'politiassistent'."

Selskabet har i brev af 23/7 2014 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikringstageren anmeldte d. 14.01.2009, at han d. 08.09.2006 beskadigede sin lænd/nederste del af ryggen, da han deltog i gennemløb af forhindringsbane på politiskolen, hvor han var elev. Med anmeldelsen fulgte en klage over afgørelsen i arbejdsskadesagen.

Vi har i brev af 02.09.2009 gjort forsikringstageren opmærksom på, at policen var indtegnet med kontorarbejde som hans erhverv, og at der derfor vil ske en forholdsmæssig nedsættelse af forsikringssummen.

Med brev af 13.07.2011 fremsendte forsikringstagerens advokat afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen, der havde fastsat hans varige men til 5 %. Vi har udbetalt erstatning i overensstemmelse hermed på grundlag af den nedsatte forsikringssum.

Efterfølgende har såvel forsikringstageren som hans advokat gjort indsigelse over denne pro rata beregning, og henvist til, at ulykkestilfældet indtraf blot 5 uger efter starten på politiskolen. Der er endvidere henvist til, at forsikringsbetingelserne ikke angiver en frist for meddelelse af risikoændringer. Advokaten har henvist til afgørelsen i AK 43.760.

Vi meddelte i mail af 16.08.2011, at vi har gjort fareforøgelse gældende, jf. Fal § 121, stk. 2, og at den pågældende kendelse ikke er sammenlignelig med den aktuelle sag, da forsikringstagerens nye erhverv som politielev ikke kan anses for et kortvarigt ophold, og at situationen derved adskiller sig fra den i kendelsen.

Forsikringstagerens advokat gjorde i brev af 30.03.2012 gældende, at forsikringstageren en af de første dage efter starten på politiskolen kontaktede Codan og fik oplyst, at der ikke skulle ændres stillingsbetegnelse, før han påbegyndte 2. del af grunduddannelsen.

Vi har i brev af 15.05.2012 fastholdt vores afgørelse på det foreliggende grundlag, og opfordret forsikringstageren til at oplyse, hvornår kontakten til Codan skulle have fundet sted, og navnet på den medarbejder, han havde talt med.

Herefter er sagen indbragt for Ankenævnet.

*****

Vi har gennemgået sagen på ny, men finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse.

Det fremgår af punkt 22 i Fællesbetingelser for Codans Ulykkesforsikring, at forsikrede har pligt til at underrette selskabet, hvis der sker ændring i erhverv eller beskæftigelse, hvorefter Codan afgør, om forsikringen kan fortsætte; og i givet fald på hvilke vilkår.

På policens forside er forsikringstagerens erhverv angivet som 'Kontorarbejde'. Præmien på grundlag af denne beskæftigelse udgjorde i august 2006 1.023 kr. Hvis beskæftigelsen var politiassistent, ville præmien have udgjort 1.550 kr.

Vi har nedsat summen i forholdet mellem den præmie, der er betalt, og den præmie, der skulle have været betalt på grundlag af den aktuelle beskæftigelse, jf. herved Fal § 121, stk. 2. En person, der beskæftiger sig med kontorarbejde, tariferes efter fareklasse 1, hvorimod en politiassistent tariferes efter fareklasse 3. En politielev vil blive indplaceret som politiassistent.

Som anført i redegørelsen ovenfor har vi allerede i brev af 02.02.2009 gjort forsikringstageren opmærksom på, at forsikringssummen vil blive nedsat i forholdet mellem den betalte præmie og den præmie, der skulle have været betalt. Vi har endvidere meddelt ham, at vi har bedt vores policeafdeling om at tilrette policen i overensstemmelse med de faktiske forhold, og at han vil få tilsendt en ny police.

Desværre er der en tastefejl, således at den nedsatte sum ikke fremgår direkte. Der er dog rettet op herpå i mail af 16.02.2009, som svar på forsikringstagerens mail af 08.02., hvori han oplyser, at hans ophold ved politiet blev kortvarigt, hvorfor policen skal korrigeres i overensstemmelse hermed.

Det er således ikke korrekt, som indikeret i klagen, at forsikringstageren først ved udbetalingen af erstatningen er blevet gjort bekendt med den nedsatte sum.

Forsikringstageren anfører i klagen, at han har drøftet ændringen i beskæftigelse med en medarbejder i Codan. Vi har ikke registreret nogen telefonsamtale, og finder det ikke godtgjort, at en medarbejder har udtalt sig som anført af forsikringstageren.

Forsikringstageren gør endvidere gældende, at Codan skulle være afskåret fra at håndhæve Fal § 121, stk. 2, fordi ulykkestilfældet fandt sted kun 5 uger efter ændringen fra kontorarbejde til politielev, og at han har en vis *underretningsfrist', idet betingelserne ikke nævner nogen frist.

Vi finder ikke, at denne omstændighed kan tillægges nogen betydning. I henhold til Fal § 121, stk. 2 forudsættes den fareforøgende omstændighed at være bestemt og tydeligt angivet i policen som fareforøgende.

Det fremgår udtrykkeligt, at ændring i erhverv eller beskæftigelse skal meddeles selskabet, og at ændringen kan have betydning for de vilkår, der kan tilbydes forsikring på. Endvidere fremgår det af punkt 24, at hvis den forsikrede undlader at anmelde forhold omtalt under punkt 22, hæfter Codan kun på de vilkår og i det omfang, Codan ville have fortsat forsikringen mod den aftale præmie. Fareforøgelsen aktualiseres, når den ændrede beskæftigelse påbegyndes.

I øvrigt går der ikke blot nogle få dage, men 5 uger fra forsikringstagerens start på politiskolen til uheldet indtræffer. Endvidere må han formodes at have haft kendskab til den ændrede beskæftigelse også i en periode forud for d. 01.08.2006.

For så vidt angår forsikringstagerens kommentarer til beregningen af erstatningen, skal vi blot bemærke, at vi har foretaget beregningen i overensstemmelse med Fal § 121, stk. 2.

Vi må således fastholde, at erstatning i anledning af det anmeldte ulykkestilfælde — der netop er aktualiseret af forsikringstagerens daværende beskæftigelse som politielev — skal beregnes ud fra den sum, der ville være gældende ved den præmie, der er erlagt.

Til støtte for vores afgørelse skal vi henvise til AK 37.804, AK 56.442, AK 68.172 samt AK 70.448."

Hertil har klageren i brev af 4/8 2014 til nævnet bl.a. anført:

"I andet afsnit af Codans svarskrivelse anføres det, at jeg indgav anmeldelse til Codan 14. januar 2009. Det er korrekt, at dette er datoen for den officielle skriftlige skadesanmeldelse. Som anført i andet afsnit under afsnittet 'baggrund' i min klage, foretog jeg allerede en telefonisk anmeldelse af skaden umiddelbart efter skadestidspunktet dvs. medio/ultimo 2006. Som anført i samme afsnit fik jeg i den sammenhæng at vide, at jeg blot kunne afvente med at indgive en egentlig skriftlig anmeldelse, indtil sagen var endelig afgjort af Arbejdsskadestyrelsen. Codans svar indikerer, at de ej heller har registreret min første henvendelse i sagen i deres log system. Det er mig til stor undren, hvis dette er tilfældet, men omvendt er det jo også, hvad Codan påstår omkring den tidligere samtale omkring tariferingen som kontorarbejder ktr. politiassistent. Eftersom mange aftaler indgås telefonisk mellem Codan og deres kunder, og da jeg selv havde en del telefonisk kontakt til Codan i perioden, vil jeg gerne gentage min opfordring til, at Codan fremlægger den telefonlog der alt andet lige må findes i relation til denne sag og/eller mit kundeforhold i Codan. Endvidere kunne det være interessant og relevant at få Codan til at forklare, hvordan deres procedure i denne sammenhæng fungerer. Uden denne indsigt er man som kunde meget udfordret med at fremlægge specifik og detaljeret dokumentation så lang tid efter. Konkret beder Codan mig om i maj måned 2012 oplyse hvilken dato en på daværende tidspunkt helt almindelig og på ingen måder kompliceret/udfordrende kundeforespørgsel fandt sted og i øvrigt oplyse navnet på den medarbejder jeg talte med tilbage i august måned 2006 altså ca. seks år tidligere. Det er formentlig de færreste kunder, der vil kunne honorere dette krav.

Codan anfører i afsnit fem på side 2, at en person der beskæftiger sig med kontorarbejde tariferes efter fareklasse 1, hvorimod en politiassistent tariferes efter fareklasse 3 og at en politielev indplaceres som politiassistent. Begrundelsen for dette må ske med udgangspunkt i den tidligere anførte fareforøgelsesbetragtning iht. forsikringsaftalelovens bestemmelser herom. Det ovennævnte giver god mening i henhold til de daværende PG II, III og IV forløb, da man i disse sammenhænge ofte indgå i egentlige politimæssige arbejdsopgave. Betragtningen giver dog ingen mening i relation til PG I forløbet, der udelukkende er et skoleforløb, hvor man som anført i klagen hverken har udleveret politiskilt eller tjenestevåben og derfor ikke kan indgå i et egentlig politivirke, hvor man løser almindelige politifaglige opgaver i relation til borgerne. PG I forløbet er udelukkende et indledende skoleforløb, hvor de afsluttende eksaminer skal bestås, førend man modtager sit politiskilt og dermed muligheden for at udføre tillempede politimæssige opgaver under det efterfølgende PG II forløb. Det virker derfor ulogisk og ukorrekt at argumentere for, at PG I skoleforløbet ud fra en faremæssig betragtning adskiller sig nævneværdigt fra flere typer kontorarbejder, der er tariferet efter fareklasse 1. Endvidere vil jeg for en god ordens skyld lige gentage, at ulykken skete i forbindelse med en almindelig gymnastikøvelse, dvs. en situation som intet har med politiarbejdet eller træningen hertil at gøre, det kunne lige så vel have været sket under udøvelse af sport i fritiden.

Derfor virker den indledende telefoniske rådgivning, jeg fik af den kvindelige Codan medarbejder i august 2006 fortsat mest logisk og korrekt også ud fra en nøgtern betragtning.
…
Hvis det mod forventning skulle vise sig relevant, vil jeg bede Ankenævnet kontrollere, at Codan rent faktisk har foretaget beregningen for den reducerede erstatning korrekt iht. gældende love og praksis på området."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**Risikoforandring**

22. Ændring i beskæftigelse m.m.

Forsikrede har pligt til at underrette selskabet, hvis der sker ændringer i det oplyste om nedennævnte forhold, hvorefter Codan afgør om forsikringen kan fortsætte, og i så fald på hvilke vilkår:
…
- Ændring i erhverv eller beskæftigelse, herunder også overgang mellem arbejde som lønmodtager og selvstændig erhvervsdrivende. Ved tab af mindst 50% af arbejdsevnen, og/eller ved tilkendelse af offentlig førtidspension, af udelukkende helbredsmæssige årsager."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af policen, at klagerens beskæftigelse pr. 1/10 2005 var kontorarbejde. I august 2006 startede klageren som politielev. Nævnet lægger herefter til grund, at der har været en ændring i klagerens beskæftigelse, da skaden indtræffer den 8/9 2006.

Ifølge forsikringsbetingelserne har forsikringstageren pligt til at underrette selskabet, hvis der sker ændringer i erhverv eller beskæftigelse. Videre fremgår det af betingelserne, at selskabet afgør, om forsikringen kan fortsætte og i givet fald på hvilke vilkår.

Nævnet finder det ikke bevist, at klageren forud for skadetidspunktet telefonisk gav selskabet meddelelse om ændringen i sin beskæftigelse, eller at selskabet skulle have oplyst, at det var uden betydning for hans fareklasse/præmie.

Nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte selskabets tariferingsregler, hvorefter klagerens beskæftigelse som politielev udgør en fareforøgende omstændighed i forhold til hans tidligere kontorarbejde. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har be-

tragtet ændringen af beskæftigelse som en fareforøgende omstændighed og i medfør af forsikringsaftalelovens § 121, stk. 1, kun har udbetalt prorataerstatning som sket.

Det forhold, at forsikringsbetingelserne ikke indeholder en frist for, hvornår en ændret beskæftigelse senest skal være meddelt til selskabet, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen